

सटाः जटाः केशसंनिवेशे मध्ये मध्ये पंचसुस्थानेषु अर्धचंद्रेण बाणेन क्षौरवद्वापयामासेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

एवमुक्त्वा सटास्तस्य पंचचक्रे वृकोदरः ॥ अर्धचंद्रेण बाणेन किंचिदब्रुवतस्तदा ॥ ९ ॥ विकथयित्वा राजानं ततः प्राह वृकोदरः ॥ जीवितुं चेच्छसे मूढहेतुं मे गदतः शृणु ॥ १० ॥ दासोस्मीति तथावाच्यं संसत्सु च सभासु च ॥ एवं ते जीवितं दद्यामेषु द्वजितो विधिः ॥ ११ ॥ एवमस्त्वितितं राजा कृष्यमाणो जयद्रथः ॥ प्रोवाच पुरुषव्याघ्रं भीममाहवशो भिनं ॥ १२ ॥ तत एनं विचेष्टं बध्वा पार्थो वृकोदरः ॥ रथमारोपयामास विसंज्ञं पांसुगुंठितं ॥ १३ ॥ ततस्तं रथमास्थाय भीमः पार्थानुगस्तदा ॥ अभ्येत्याश्रममध्यस्थमभ्यगच्छद्युधिष्ठिरं ॥ १४ ॥ दर्शयामास भीमस्तुतदवस्थं जयद्रथं ॥ तं राजा प्राह सदृष्ट्वा मुच्यतामिति चाब्रवीत् ॥ १५ ॥ राजानं चाब्रवीद्भीमो द्रौपद्याः कथ्यतामिति ॥ दासभावं गतो त्वेष पांडूनां पापचेतनः ॥ १६ ॥ तमुवाच ततो ज्येष्ठो भ्राता सप्रणयं वचः ॥ मुंचेममधमाचारं प्रमाणादिते वयं ॥ १७ ॥ द्रौपदी चाब्रवीद्भीममभिप्रेक्ष्य युधिष्ठिरं ॥ दासोयं मुच्यतां राज्ञस्त्वया पंचसटः कृतः ॥ १८ ॥ समुक्तो भ्येत्य राजानमभिवाद्य युधिष्ठिरं ॥ ववंदे विद्वलो राजंस्तांश्च दृष्ट्वा मुनींस्तदा ॥ १९ ॥ तमुवाच घृणी राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ तथा जयद्रथं दृष्ट्वा गृहीतं सव्यसाचिना ॥ २० ॥ अदासो गच्छ मुक्तो सिमैवं कार्षीः पुनः क्वचित् ॥ स्त्रीकामं वाधिगस्तु त्वां क्षुद्रः क्षुद्रसहायवान् ॥ २१ ॥ एवं विधं हिकः कुर्यात्त्वदन्यः पुरुषाधमः ॥ गतसत्त्वमिव ज्ञात्वा कर्तारमशुभस्य तं ॥ २२ ॥ संप्रेक्ष्य भरतश्रेष्ठः कृपां चक्रे नराधिपः ॥ धर्मे ते वर्धतां बुद्धिर्माचा धर्मे मनः कृथाः ॥ २३ ॥ साश्वः सरथपादातः स्वस्ति गच्छ जयद्रथ ॥ एवमुक्तस्तु सव्रीडंतूष्णीं किंचिदवाङ्मुखः ॥ २४ ॥ जगाम राजन्दुः खार्तो गंगाद्वाराय भारत ॥ स देवं शरणं गत्वा विरूपाक्षमुमापतिं ॥ २५ ॥ तपश्च चारविपुलं तस्य प्रीतो वषध्वजः ॥ बलिं स्वयं प्रत्यगृह्णात्प्रीयमाणस्त्रिलोचनः ॥ २६ ॥ वरं चास्मै ददौ देवः स जग्राह च तच्छृणु ॥ समस्तान्सरथान् पंचजयेयं युधिपांडवान् ॥ २७ ॥ इति राजा ब्रवीद्देवं नेति देवस्तमब्रवीत् ॥ अजय्यांश्चाप्यवध्यांश्च वारयिष्यसितान्युधि ॥ २८ ॥ ऋतेर्जुनं महाबाहुं नरं नाम सुरेश्वरं ॥ बदर्यां तप्तपसं नारायणसहायकं ॥ २९ ॥ अजितं सर्वलोकानां देवैरपि दुरासदं ॥ मया दत्तं पाशुपतं दिव्यमप्रतिमं शरं ॥ अवाप लोकपालेभ्यो वज्रादीन् समहाशरान् ॥ ३० ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ बलिं उपहारं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नारायणः सहायो यस्य तं नारायणसहायकं ॥ २९ ॥ शरं शृणाति हि नस्तीति शरमत्तं ॥ ३० ॥